

527

За шариатом, жертвувати можна вівцю, якій не менше року, козу або бика. Якщо жертвують велику рогату худобу, то одного бика можуть різати до семи чоловік, але кількість людей обов'язково має бути непарною:

— Окрім як на Курбан-байрам, під час Рамадану також це роблять. Називається «куманіє». Пакети з продуктами, де є рис, масло, цукор, роздають нужденним. А під час Курбан-байраму м'ясо роздаємо не тільки мусульманам, але й сусідам-українцям. У нас в селі є інтернат. Туди теж частина віддається. В будинок догляду за літніми людьми, що в цьому регіоні, також віддається.

Австрійці Закарпаття традиційно працювали у лісі. Батько Йосипа Вільгельм Горбас працював там майстром. До лісу на роботу треба було діставатися за 20–30 кілометрів. У понеділок лісоруби йшли на роботу, а в суботу поверталися. Жили в гуртожитках, а сім'я залишалася в селі. Йосип навчився лісового ремесла від батька. Почав працювати в 13 років, а після служби в армії перекваліфікувався з майстра у лісокомбінаті на майстра на телевізійному ретрансляторі.

В армії Йосип служив у радіотехнічних військах, тому знання в нього були. А ще йому дуже полюбилася професія інженера-електроніка. Коли прочитав в газеті, що в Ужгороді шукають такого працівника, пішов туди до начальника:

— Я не мав освіти, а там треба було бути майстром першого класу зі знаннями, як в технікумі. Поговорив з начальством, вони перевірили — та й всьо. Там лишився і пішов працювати. На тиждень — туди, а три тижні дома. Там я поробив 45 років підряд.

Лемки — етнографічна група українців, що формувалася у Західних Карпатах, між річками Попрадом і Дунайцем на заході та Сяном, Цирохою і Ужем на сході. Сьогодні етнічна територія Лемківщини входить до складу трьох держав: Польщі, Словаччини та України (кілька районів Закарпаття).

Вважається, що назва «Лемківщина» походить від слова «лем», яке в лемківській говірці означає «лише». Самі ж лемки частіше називали себе русинами або руснаками, а етнонім «лемки», як і «українці», виник і увійшов до широкого вжитку з ХІХ століття.

На території галицької Лемківщини до 1939 року мешкало близько 200 тисяч лемків у майже 300 селах. Загалом до Другої світової війни чисельність лемків у Польщі сягала 140–200 тисяч, а у Чехословаччині — 100–140 тисяч осіб.